

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Зорница ся издава есикой Четвъртъкъ. Цѣна-та за едик годишъ е 30 сребърни гроши, а за тѣсть мѣсеца 15 сребърни гроша. Бѣло-то меджидіе ще ся пѣла за 20 гр. рубла-та за 16 гр. и франгъ-тъ за 4 ½ гр. Спомоществованіа-та трѣбва всякога да сж приплащени и да ся испращатъ въ полицѣ, въ групѣ, или въ Австріи тѣмбры (пулове) на Редакторъ-тъ у Американъ Ханъ въ Цариградѣ. Извѣстія ся вѣстляватъ по 2 гр. на редъ-тъ.

Година 4.

ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ, 18 ОКТОМВРІЙ 1879.

Брой 42.

ПРАВСТВЕННО ВЪСПИТАНИЕ.

Въ 123-й си брой *Марица* обнародва едикъ членъ по въспитаніе-то на дѣца-та. Писатель-тъ жалъ за дѣто нѣкон отъ инспекторы-тъ на Българскы-тъ училища сж были наклонни да прѣнебрегаватъ религіозно-то въспитаніе на дѣца-та. Негово-то оплакваніе може да има здраво основаніе, защото подобна наклонность ся съгледва и помежду други народы. Този въпросъ изисква внимателно разглеждане отъ всякой истинскый патріотъ, защото той има не само религіозны но и политически отношенія. Прѣнебрежаніе-то на религіозно-то въспитаніе вліяе не само върху характеръ-тъ и участь-тъ на частны лица, но тоже и на политическо-то благосостояніе на цѣлыя народъ. Народно-то благополучіе ся основава върху *образованіе-то* и *добродравіе-то*. Исторія-та доказва че и двѣ-тъ тѣзи сж нужды за трайно-то благополучіе на всякы-тъ народы въобще, а особно за трайно-то благополучіе на всякой *свободенъ* народъ. Народъ, който ся управлява отъ единъ самодържецъ и който не зима участіе въ управленіе-то на държавъ-тъ, нѣма такъвжи крайнъ нуждъ отъ просвѣтены и добродѣтели членове изпомежду си, както онзи народъ, който има свободны политически учрежденія и който, до едик по-горнѣ или по-долнѣ степенъ, самъ ся управлява. Въ първый-тъ случай законн-тъ ся правятъ отъ единъ чловѣкъ или твърдѣ малцинь чловѣцы, а общественн-тъ порядкъ и политически-тъ учрежденія ся пазятъ отъ военн-тъ силъ на самодържеца, какъвто и да е характеръ-тъ на подданицы-тъ му. Въ такъвъ случай, законн-тъ ще бждѣтъ толкова добри, колкото е добръ характеръ-тъ на върховны владѣтель. Подъ едно деспотическо правителство, народъ-тъ може да е невѣжъ и даже безнравственъ, но самодържецъ-тъ може да го обуздава чрѣзъ военн-тъ си силъ и да пазѣ общественн-тъ порядкъ, безъ да ся повреждатъ до толкова общитѣ интереси. Въ другой-тъ случай, обаче, дѣто народъ-тъ самъ избира управители-тъ си и прави законы-тъ си, явно е че тѣзи закони нѣма да бждѣтъ мѣдри и справедливи ако болшинство-то на народа не е просвѣтено и добродѣтелно. Колкото по-свободенъ е единъ народъ, толкова повече ся изисква да бжде просвѣтенъ и добродѣтеленъ.

Никой народъ нѣма по-гольмы непріатели отъ онѣзи, които въ име-то на свободъ-тъ искатъ да разстроѣтъ правственн-тъ основанія на свободны-тъ му учрежденія; и никой народъ нѣма по-глубавы патріоты отъ онѣзи, които прѣнебрегаватъ нравственн-тъ начала, които начала самѣ могатъ да упазятъ народа отъ нравственнъ развалъ.

На какъвъ видъ чловѣцы дѣлжи Америка за извъпречно-то си благополучіе? На такыва ли, които сж прѣзирали нравственно-то и религіозно въспитаніе на млади-тъ? Не, никакъ! Онѣзи, които най-много сж спомогли за благополучіе-то на Америкъ и на които тя най-много дѣлжи, бѣхъ чловѣцы съ такыва здравы и положителны религіозны убѣжденія, щото тѣ оставихъ мѣсторожденія-та си, прѣилувахъ Океанъ-тъ и прѣтърпѣхъ всякакъвъ видъ страданія само-и-само да могатъ да служатъ Богу спореждъ убѣжденія-та на съвѣсть-тъ си. Онѣзи, които турихъ основанія-та на Американскы-тъ учрежденія и които упражнихъ най-благодѣтелно-то вліяніе надъ цѣлыя Американскый народъ, бѣхъ чловѣцы, които най-много уважавихъ нравственно-то и религіозно въспитаніе. Истина е че помежду Американцы-тъ, които най-много сж ся отличили въ исторіи-тъ на отечество-то си, намирахъ ся тукъ-тамъ и нѣкон, които не обръщали голѣмо вниманіе върху религіозно-то въспитаніе на млади-тъ, но тѣ бѣхъ твърдѣ малко на число и тѣхны-тъ противорелигіозны ученія никакъ не ся пріехъ отъ съотечественны-тъ имъ.

Америка днесъ ся наслаждава съ най-свободны учрежденія и най-высоко общественно благосостояніе; но, при всячко това, най-просвѣтени-тъ Американци днесъ сж напълно убѣдени че политическо-то благосостояніе на отечество-то имъ зависи отъ просвѣщеніе-то и добродравіе-то на членове-тъ му. Тѣ сж напълно увѣрени че ако коя-да-е отъ тѣзи двѣ подпорки да ся събори, то свободны-тъ имъ политически учрежденія наскоро щѣхъ да ся разорятъ. И може ли да не бжде така? Ако болшинство-то на единъ народъ, който ся управлява самъ, е невѣжественъ, кой може да очаква такъвъ народъ да прави мѣдри законы? Ако болшинство-то на единъ народъ, който самъ ся управлява, е безнравственно и развращено, тогава кой може да ся надѣе че благосостояніе-то на този народъ ще ся упазѣ? Ето защо въ Америкъ най-усърдны и постоянны усилія ся полагагъ за нравственно-то и религіозно въспитаніе на млади-тъ. Разбира ся че въ Америкъ грыжа-та за това не е възложена върху Правителство-то по върху Църквъ-тъ; при все това, обаче, послѣдны-та полага неуморимы старанія, като знае че туй е нужно не само за врѣменно-то и вѣчно-то благосостояніе на чловѣцы-тъ, но и за политическо-то благополучіе на странъ-тъ.

Лордъ Кеймсъ, единъ отличенъ писатель, казва: "Наши-тъ философи учители, отъ начало и до сега, не прѣсѣтъ нѣмъ добръ за дѣто изобщо сж насочвали наставленія-та си повече къмъ гла-

вѣ-тъ, нежели къмъ срдце-то. Отъ Аристотела до Лока, безъ брой книги сж ся съчинили за умственно-то развитіе на чловѣцы-тъ; но твърдѣ малко книги за нравственно-то имъ образование.

(При всячко че ный обнародвахмы въ броеве 10 и 11 отъ 1878. г. едно съкращеніе отъ слово-то на Проф. Вирхова, мыслимъ че не ще да бжде безполезно да дадемъ мѣсто въ листа си и на слѣдующъ-тъ любопытнъ статіи. Ред.)

ПРОФЕСОРЪ ВИРХОВЪ ВЪРХУ УЧЕНИЕ-ТО НА НАУКЪ-ГЪ.

Понеже най-нова-та теорія на развитіе-то привлича вниманіе-то на всякы-тъ мѣжѣ, и понеже твърдѣ възможно е щото людѣ, които нѣматъ прѣдварителны-тъ нужды познанія, да ся увлечѣтъ отъ спекуляци-тъ на защитницы-тъ на таѣж теоріи, най-добрь ще бжде да оставимъ знамениты естествоиспытатели да ся произнесатъ върху таѣж теоріи, а ный да ся водимъ въ лѣтніи-та си отъ тѣхны-тъ здравы и на опытъ основаны сжжденія. Послѣдно-то Хеккелово списаніе по теоріи-тъ на развитіе-то, върху което "Зорница" публикува нѣколко краткы по изрядны забѣлѣжки въ брой 35, е вече прѣведено на нѣколко Европейскы языцы, и вѣроятно то епадишло на рѣцѣ на нѣкои отъ наши-тъ ученолюбивы младежи. За по-добро оцѣненіе на това списаніе и за теоріи-тъ, който то развива, считамъ за нужно да извлекъ нѣколко реда за читатели-тъ на "Зорницъ" отъ забѣлѣжително-то слово на Проф. Вирхова, сказано въ едно велико събраніе отъ Германскы естествоиспытатели и докторы въ Мюнхенъ въ 1877. Проф. Вирховъ е былъ учитель на Хеккела, и неговы-тъ думы имать голѣмъ тяжестъ въ всячко що ся отнася до наукъ-тъ. Въ горѣспомянато-то си слово, той раздѣля научны-тъ ученія на такыва, които сж дѣйствително доказаны и съвършено опрѣдѣлены, и които могатъ да ся обнародватъ като истинскы науки въ нѣ-строгий-тъ смѣслъ на думъ-тъ, и такыва които още не сж доказаны, ю които за сега могатъ да ся държатъ сато до едик степенъ вѣроятны, за а допѣлнѣть недостаткъ-тъ на наше-то знаніе. Ученія-та отъ първы-тъ классъ трѣбва съвършено да ся приматъ въ научно-то сткровище на народы-тъ, и трѣбва да ся прѣподаватъ на дѣца-тъ въ училища-та.

"Ако терія-та на развитіе-то е тѣй положително вѣрна, както Проф. Хеккель мыслъ, тогава трѣбва да искамы прѣподаванъ-то ѣ въ училища-та, и това исканіе быбыло право." Но има нѣкон части отъ теоріи-тъ на развитіе-то, про-дѣлжава тѣ, "които още не сж подтвър-

дены и не могатъ да ся приматъ за доказаны истинны, и за това не трѣбва да ся прѣподаватъ догматически въ училища-та."

Отъ тѣзи неподтвърдены ученія той особено споманува двѣ: първо, самопроизводно-то раждане на живуцы вещества отъ неорганически тѣла безъ присѣтствіе-то на прѣждесуществоуцы живуцы вещества; и, второ, происхожденіе-то на чловѣка отъ нѣкое грѣбначно животно по-долно отъ чловѣка. Тѣзи двѣ ученія, казва той, сж прости задачи, които още не сж рѣшены; ный можемъ да мыслимъ че е много вѣроятно щото живуцы-тъ вещества да сж ся образували отъ не-живуцы вещества, и че чловѣкъ произхожда отъ маймуно-подобенъ праотецъ; ный можемъ на пълно да очакваме че ще ся намѣрятъ доказательства за подтвържденіе на тѣзи теоріи; но, до тогава поне не трѣбва да учимъ тѣ нѣща като познаты и добрь доказаны фактове. Ный трѣбва да кажемъ: *"Не взимайте това за доказанъ истинъ; бждѣте готови да откриете че е друго-го-че; само за сега ный мыслимъ че може бы то да е една истина."*

С. Т.

Всякой който пада въ водъ-тъ не ся удава, но ся удавятъ онѣзи, които не могатъ да излѣзѣтъ отъ неѣж. Тѣй и душа-та на всякой, който пада въ грѣхъ, не ся погубва, но погубватъ ся души-тъ на онѣзи, които остануватъ въ грѣхъ-тъ.

Не онзи, който ся хвали съ добры-тъ си дѣла, но онзи, който исповѣдва грѣхове-тъ си, ще намѣри милость у Бога; мытарь-тъ, а не Фарисей-тъ излѣзе оправданъ.

Онѣзи сж най-добри Христіани, които повече ся грыжатъ да поправятъ себе си отколкото да осжждатъ други-тъ.

"ИСКА ДА НАТОЧИ БРАДВѢ-ТЪ СИ."

Д-ръ Франклинь разказва едик при-каска, която показва ласкателства-та употребяваны отъ нѣкон лица, когато тѣ ся нуждагътъ отъ услуги-тъ на нѣного, а тѣхно-то хладнокрвѣе къмъ него слѣдъ като тѣ постигнѣтъ цѣль-тъ си. Ето приказка-тъ:

Когато бѣхъ малъкъ, казва Франклинь, една заранъ прѣзъ зимъ-тъ дойде при мене усмихнато единъ чловѣкъ съ брадвѣ на ramo.

"Момченце златно," каза ми той, "има ли баща ти точило?"

"Има, байо," му отговорихъ.

"Какво умно момченце си ты," повтори той; "ще ли мя оставишь да си на-точѣмъ брадвѣ-тъ на него?"

Азъ много ся зарадвахъ за дѣто той мя похвали че съмъ было умно момченце, и за туй ся затекохъ прѣдъ него та го заведохъ доло въ избѣж-тѣ дѣто бѣше точило-то.

Человѣкъ-тъ мя погали по лице-то и пакъ ми продума: "Пилеце мое, я донесн сега на бая си малко топлѣ водѣ."

При тѣзи сладки думы можяхъ ли азъ да му откажѣ? Затекохъ ся като молниѣ и донесохъ му водѣ.

"На колко си години? И какъ ся казвашъ?" слѣдваше той тѣй едно по друго, безъ да чака отговоръ. "Наистинѣ не съмъ видѣлъ по-умно момче отъ тебе. Я повърти малко точило-то, та че азъ да държѣ брадѣж-тѣ."

Ласкателства-та на този челѣкъ бѣхъ вече мя заслѣпили, и азъ бѣхъ готовъ да направѣмъ каквото бы поискалъ той. Тѣй, безъ да му мислѣмъ много, азъ ся задрѣгнахъ и почнахъ да въртихъ точило-то. Брадѣж-та бѣше нова и изпекваше много трудъ додѣ да ся наточи. Другарѣ-тъ ми бѣхъ замислили за въ училище-то, а азъ още ся намирахъ навеленъ надъ точило-то. Най-сетнѣ, отъ какъ вече бѣхъ ся уморилъ до толкова щото крака-та и рѣцѣ-тъ ми треперехъ, брадѣж-та ся наточи, и тогава челѣкъ-тъ ся обрѣгна и ми каза:

"Сега, чакайниу ни единъ, бързай да си идешъ въ училище-то защото си вече закъсѣлъ. Чу ли? Бързай, че учитель-тъ ще те бие."

Ахъ, рѣкохъ си азъ, мѣчно бѣше да въртихъ въ този студъ точило-то, но и да ми ся каже за това чакайниу, е още по-мѣчно. Туй ми направѣ такава дълбоко впечатлѣние, щото никога нѣма да го забравѣмъ.

И когато виждамъ нѣкой търговецъ да прави прѣваленѣ честь на купувачѣ-тъ си, като ги почерива съ по-малко ракиѣ, за да може послѣ да имъ продава стокѣ-тъ си по-скѣпно отъ колкото струва, азъ си казвамъ: "Този челѣкъ нека да наточи брадѣж-тѣ си."

Когато виждамъ нѣкой да ласкае народа, да му обѣщава голѣми услуги и високо да бръщолеви за икономѣ, за напредѣкъ и за правдѣ, когато у него нѣма никое отъ тѣзи нѣща, азъ некамъ да пошепиѣмъ на народа и да му кажѣмъ: "Пазѣте ся, че този челѣкъ нека да му наточите брадѣж-тѣ."

Пазѣте ся отъ челѣцы които безъ причинѣ ви правятъ чрѣзмѣрны почести. Такава челѣцы иматъ си секирѣ да наточватъ и пекатъ ви да имъ въртите точило-то.

Сѣщинско-то богатство на челѣка състон въ число-то на лица-та, които той обѣща и които го обѣщатъ, на които той помага и които му помагатъ.

Они трѣба да ся счита за най-богатъ челѣкъ, който е научилъ да ся благодарѣ отъ онова което има.

ОКЕАНЪ-ТЪ.

1.

(Наскоро ся издала една любопытна естествена исторѣя отъ Elisee Reclus, единъ Французскій естествоиспытатель. Отъ неѣ ще извличамъ нѣкоп нѣща, които, вървамы, ще интересуватъ читатели-тъ на "Зорницѣ". Ред.)

На мнозина челѣцы океанъ-тъ не ся вижда да е нѣщо повече отъ единъ безднѣ безъ прѣдѣлы и безъ дѣно. Даже учени-тъ сѣ наклонѣ да уважаватъ су-

шѣ-тѣ повече отъ море-то, и да обрѣщатъ повече вниманѣе върху явления-та на земѣж-тѣ нежелѣ върху явления-та на море-то. Но, при всѣчко това, море-то трѣба да държи първо мѣсто въ издирѣния-та на естествоиспытатели-тъ, защото дѣйствиѣ-та му сѣ прѣважнѣ и отъ тѣхъ зависѣтъ, до единъ голѣмъ степенъ, естествени-тъ явления и по сушиж-тѣ.

Въ първы-тъ врѣмена на Гръцкѣж-тѣ цивилизациѣ Пиндаръ писалъ: "Вода-та е най-първо отъ всѣчко;" и нынѣшны-тъ научны изслѣдованѣя потвърждаватъ истинностъ-тѣ на Пиндаровы-тъ думы, като доказватъ че суша-та най-напрѣдъ ся е образувала отъ дѣйствиѣ-то на океанъ-тъ, и още че безъ негово-то дѣйствиѣ земя-та не бы могла да произведе и да поддържа никакъвъ видъ животъ. Наука-та потвърждава прѣданѣя-та почти на всѣкы-тъ древни народы, които говорятъ че "земя-та е дѣщерѣ на море-то." Тя, сѣ изслѣдованѣя-та ся, доказва че много отъ каменны-тъ слоеве, които сега съставляватъ сушижъ тѣ, сѣ ся образували подъ водѣж-тѣ и чрѣзъ дѣйствиѣ-то на водѣж-тѣ. Тѣ състоѣтъ отъ частичкы които по-прѣдъ сѣ ся намирали въ водѣж-тѣ, но послѣ сѣ утайвали на дѣно-то и най-сетнѣ сѣ ся обрѣщали, чрѣзъ механически и химически силы, на канары.

Даже и днесъ ся намиратъ, по страни-тъ и върхове-тъ на най-высокы-тъ планины, които сѣ хыляды крака по-высокы отъ морекѣж-тѣ равнинѣ, дири отъ морекѣж-тѣ дѣйствиѣ въ древни перѣоды.

Море-то не е прѣстанѣло да дѣйствува: то още слѣдва да извършва голѣмы прѣмѣненѣ навсѣкѣжъ. Чрѣзъ негово-то дѣйствиѣ дѣно-то му все ся прѣмѣнява и нови слоеве постоянно ся образуватъ на него. Безчисленны животинкы слѣдватъ да ся раждатъ въ море-то, да растѣтъ и да умиратъ, и останкы-тъ имъ потънѣватъ на дѣно-то и полека-лека образуватъ тѣзи новы слоеве.

Море-то, обаче, не ограничава дѣйствиѣ-то си само на себе си: то го прѣстира и до сушижъ-тѣ. Облаци-тъ и дѣждѣ-тъ дѣйствуватъ върху сушижъ-тѣ, но тѣ все ся произвождатъ отъ море-то. Вѣтрове-тъ и бури-тъ, които върлуватъ около върхове-тъ на планины-тъ и малко по малко ги отриватъ, произвождатъ отъ море-то. Ледны-тъ рѣкы (гласиери), които гладятъ планинскы-тъ канары и които заносѣтъ на доло по полѣта-та грамадны камѣне, ставатъ пакъ отъ морета-та.

Вода-та, която прониква въ земны-тъ дълбочины, раскопава широки пещеры, и причинѣва по нѣкъждѣ да ютънува земя-та, не е друго освѣнъ парѣ, която ся е издигнѣла отъ повърхностъ-тѣ на морета-та, и послѣ е паднѣла въ видъ на снѣгъ и на дѣждѣ.

Безчисленны-тъ рѣкы, които напоѣватъ земѣж-тѣ и безъ които земя-та бы была една ненаселена пустыня, дѣно нищо живо не бы могло да сѣществувѣ, не състоѣтъ отъ друго освѣнъ отъ водѣж-тѣ, която ся издигнѣла отъ морета-та въ видъ на парѣ, и послѣ паднѣла на земѣж-тѣ въ видъ на дѣждѣ. Зѣтова трѣба да отдаѣамы на океанъ-тъ всѣкы-тъ важны дѣйствиѣ, които ся звѣршватъ отъ рѣкы тѣ.

При това, и климатъ-тъ и земѣж-тѣ ся повлѣява отъ океанъ-тъ. Ако да нѣмаше океанъ, то студъ-тъ а сѣверны-тъ страны, както и горѣщина-та около екватора щѣхъ да бѣждѣ чрѣзмѣрны. Ако да не течеше топла вода отъ екватора къмъ полусы-тъ, и ак да не течѣ-

ше студена вода отъ полусы-тъ къмъ екватора, тѣй щото да ся умекчава температура-та, повече-то животны не бы могли да сѣществуватъ. И ако да нѣмаше океанъ, то вѣздухъ-тъ не щѣше да съдържава въ себе си нуждижъ-тѣ влагѣ.

Ето, каквы важны службы извършва океанъ-тъ: той образува слоеве на земѣж-тѣ, напоѣва ѣжъ сѣ парѣж-тѣ ся, оплодотворява ѣжъ сѣ потоцы-тъ и рѣкы-тъ ся, поддържа животъ-тъ на растенѣя-та и на животны-тъ, и умекчава температурѣжъ на всѣкы тѣ части на земѣж-тѣ.

Спорѣдъ единъ Американскы вѣстникъ, число-то на вѣстницы-тъ и други перѣодически списанѣя въ Сѣединены-тъ Държавы у Америкѣ прѣзъ 1878 г. е было 8,113, отъ които 752 дневни, 61 издаѣамы три пѣти въ седмицѣжъ-тѣ, 114 два пѣти въ седмицѣжъ-тѣ, 6,185 еднѣжъ въ седмицѣжъ-тѣ, 111 два пѣти на мѣсецъ, 831 еднѣжъ на мѣсецъ, 18 на два мѣсеца веднѣжъ и 61 на три мѣсеца веднѣжъ.

ОРГАНИЧЕСКИЙ УСТАВЪ

НА

ИСТОЧНА РУМЕЛИЯ.

ГЛАВА X.

Вѣроисповѣднѣ.

Чл. 335. — Вѣроисповѣднѣ общины, които законно сѣществуватъ въ Источна Румелия, запазватъ си права-та, волности, привилегии и увольнения отъ данѣкъ, на каквито сѣ се радвали прѣдъ войната.

Чл. 336. — Никакво прѣчение не бива да се прави било на иерархическото устройство на разнѣхъ вѣроисповѣдни общины, било на тѣхнѣхъ сношения съ духовниѣ имъ начальники, туземци и чужденци.

Чл. 337. — Членовѣ на разнѣхъ духовенства подъ никакъвъ извѣтъ не бива да бѣждѣ лишени въ Источна Румелия отъ почеститѣ и отъ прѣдѣданѣя, които имъ сѣ подарени отъ Султанѣхъ.

Чл. 338. — Духовниѣ, поклонници и калугерѣ на всѣкы народности, колкото душѣ пѣтуватъ или врѣменно сѣ ся настанѣли въ Источна Румелия радватъ се на прѣимущества, които сѣ придобити на туземнѣхъ членове на духовенствата, отъ които тѣи правятъ частъ.

Чл. 339. — Постановленията на 62-й членъ отъ Берлинскій договоръ, които се отнасятъ до покровителството на всѣкы споменени въ прѣдидущѣя членъ и на вѣроисповѣднѣ благотворителнѣхъ заведения имѣтъ пълно дѣйствиѣ въ Источна Румелия.

Чл. 340. — Ни една нова вѣроисповѣдна община не бива да бѣде надѣлена съ равни и еднакви права, волности, привилегии и увольнения отъ данѣкъ на каквито се радватъ законно установенѣхъ вѣроисповѣдни общины, освѣнъ ако имъ се даждѣ съ единъ областенъ законъ.

Нѣ при всѣчко това които людѣ не принадлежатъ ни на една вѣра, припозната щѣтъ могатъ да ся вършатъ своята, стига да нѣма нѣщо противно на добритѣ нѣрави и на общѣй порядѣкъ. Всѣкы такива трѣбува еще да се съобразяватъ съ законѣхъ и правилницѣхъ възъ тѣя работа.

Чл. 341. — Вѣроисповѣднѣ общи-

ни, които законно сѣществуватъ въ Источна Румелия, запазватъ си движимѣ-тъ и недвижимѣхъ имоти.

Тѣмъ не бива да се отнемѣтъ недвижимѣхъ имъ имоти никакъ освѣнъ зарадъ обща полза и то доказана, както трѣбува, въ случай и по начинъ, каквито ся установени отъ закона, чрѣзъ едно праведно и прѣдварително възнаграждение.

На тѣя общины не бива да имъ се отнемѣтъ подвижнѣхъ имоти, освѣнъ ако потрѣбува да се удовлетвори нѣкой голѣмъ интересъ отъ обща здравость.

Чл. 342. — Вѣроисповѣднѣ общины и за напредъ щѣтъ ся прибиратъ съ мощѣта и подъ покровителството на вѣлѣститѣ, свонѣхъ приходи, които имъ е осветилъ обичайтъ. Количеството на тѣя приходи не може да се прибира никакъ освѣнъ съ силата на единъ приказъ отъ Гл. Управителъ, издаденъ въ видъ на единъ правилникъ отъ публична администрация. Произведенѣето на тѣя приходи не подлежи на данѣкъ.

Чл. 343. — Сѣщо така сѣ увольнения отъ данѣкъ сградитѣ, посвѣтени за богослуженѣе, за ученѣе и за челѣвѣлюбивѣ дѣла, както и градекиѣ и сѣскитѣ кѣщи, дѣто живѣятъ членовѣ на разнѣхъ духовенства; най-сетнѣ ограденото мѣсто, дѣто се намиратъ тѣя сгради и кѣщи.

Сѣщата привилегия се прѣстира и на покѣщенината на сгради посветени на богослуженѣе, за ученѣе или за благотворителни дѣла; прѣстира се еще и на покѣщенината, която употрѣбѣватъ членовѣ на духовенството и на всѣкого, който както и да било слугува на едно вѣроисповѣдно учебно заведенѣе, или на нѣкое благотворително дѣло.

Чл. 344. — Разнѣхъ вѣроисповѣдни общины сѣ обязаны да носѣтъ тяжестѣхъ които имъ сѣ наложени сега колкото до съдържанѣето на тѣхнѣхъ учебни и благотворителни заведения.

Чл. 345. — Недвижими имоти, които принадлежатъ на вѣроисповѣдни общины и които прѣко не служатъ ниго за богослуженѣе, ниго за ученѣе, ниго за нѣкое благотворително дѣло, нѣ които трѣбува да се броятъ като приходни имоти, поделѣжатъ, колкото за данѣка на общото право.

Така е и съ движимѣхъ цѣнностей, които даватъ приходѣхъ.

Чл. 346. — Духовнѣхъ начальники и сановницѣхъ на вѣроисповѣдни немногочисленны общины, които приимахъ понапрѣжъ бератитѣ ся отъ В. Порта. Отѣега щѣтъ ся го земѣтъ или отъ В. Порта или отъ Гл. Управителъ, който ще имъ ги дава съ име и по опѣлномощѣние отъ Н. В. Султана.

(Слѣдва.)

Всѣчко-то злато въ свѣтъ-тъ днесъ ся оцѣнява близо до седмъ билѣона (7,000,000,000) Англѣскы лиры. Единъ билѣонъ е такъво огромно число, щото отъ срѣденъ умъ челѣкъ мѣчно може да си го въображи. Хыляда милиони полесно ся разбиратъ, може бы, отъ колкото единъ билѣонъ; слѣдователно всѣчко-то злато въ свѣта е седмъ хыляды милиона Англ. лиры. Всѣчко това злато може да ся събере въ единъ каѣжъ 17 крака высокѣ, 28 крака широка и 56 крака дълѣжъ.

Длѣжностъ та на честитѣ-тъ е да помагатъ на злочесты-тъ въ злочестѣхъ тѣхъ имъ.

ПОЛИТИЧЕСКИЕ НОВИНЫ.

ПРЕОБРАЗОВАНИЯ-ТА ВЪ ТУРЦИИ.

(“Источник Дипломатъ,” на кого-то интересни-тъ членове за “Княжество-то” и за “Источна Румелия” ний помѣстих-мы вече въ листа си, не си пожали труда да напише нѣщо и за “Преобразование-та въ Турцію.” Читатели-тъ ни, надѣямы ся, ще обичатъ да видятъ шо говори той и върху този прѣдмѣтъ. Ред.)

Официално ны увѣряватъ че промѣненіе-то на Министерство-то не ще никакъ да забави приложеніе-то на преобразование-та, което вече ся извърши въ Отдѣла на Правосѣдіе-то, и което наскоро ще бѣде и въ гражданско-то управление. Единъ некусенъ проектъ ся е приготвилъ вече. Той ся е пратилъ на Валіи-тъ за да ся одобри отъ тѣхъ, и тогава ще ся подложи на одобреніе-то на Европейскъ-тъ Комисіи за Источна Румелия; подиръ това той ще ся разгледа и отъ Султана и, ако ся одобри отъ него, ще ся обнародва подъ видъ на единъ новъ *Хатъ*. По думи-тъ на този проектъ, той е назначенъ да преобразува Вилаеты-тъ, върху начало-то на разсѣдоточеніе и мѣстно самоуправленіе. Този законопроектъ не ся вижда да привлѣча вниманіе-то никому, може-бы защото всички-тъ тѣзи закони сѣществуватъ вече на книгъ, и че ако Али паша не можѣ да приведе въ изпълненіе тѣзи искусно изработени закони, които той прогласи когато ся образуваха Вилаеты-тъ, то не е толкова вѣроятно че новы-тъ *Хатъ* ще има по-голямъ сполукъ. Въ Турцію хора-та нѣматъ вѣръ въ преобразование на книгъ. Тѣ лесно ся издаватъ както книжны-тъ пары, и лесно ся унищожаватъ; тѣ сѣ като уведни-тъ членове въ вѣкидневны-тъ вѣстници — напишѣтъ ся, прочетѣтъ ся, и забравятъ ся, и отъ членове-ца и отъ читателя, вѣтрѣ въ двадесетъ и четири часа.

Преобразование-та, които направи Савдъ паша, Министръ-тъ на Правосѣдіе-то, не сѣ отъ естество да сѣживятъ надежды-тъ на народа. Множество нови чиновники сѣ ся назначили, но тѣ сѣ отъ вида на служащы-тъ вече въ правительственны-тъ службы. Наистинжъ, въ тѣзи назначенія ся вижда да е имало една особена цѣль, да ся извѣсти на народа че той не трѣба да ся надѣе за никакво промѣненіе въ начина на сѣдѣніе-то. Само седмнадесетъ отъ сто и осмдесетъ и три отъ тѣзи новы чиновники сѣ Христіани, и Турцы-тъ вѣстници ся потруди-тъ та обявихъ че не е разумно да мыслимъ че Христіани-тъ сѣ способны да занимаватъ тѣ-зи службы. Това е слѣдствие-то на не-наніе-то Лордъ Салисберевъ да ся прѣобразува сѣдилища-та въ държавъ-тъ подъ Европейскы надзоръ. Тѣ ще оста-лятъ и за напредъ каквыто сѣ были до сега, а за страдающы-тъ въ Турско сѣвѣмъ малка ще бѣде утѣха-та да знаѣтъ че Турцы-тъ сѣдове сѣ были строго осѣдени отъ Англіиско-то Правительство. Най-лошо-то е това, че законъ-тъ не покровителствува никого отъ произволны запиранія и затваренія въ тъмници. Единъ человекъ може да бѣде хвърленъ въ тъмницѣ години, безъ испытъ и безъ да знае кой го е обвинилъ и за що го обвинява; или пакъ може да бѣде биенъ отъ полицейскы-тъ и врзаны съ веригы въ тъмницѣ за ни-що нѣщо. И сега сѣ затворени въ Ца-

риградъ нѣколко Арменци, на които единичка-та вина е че тѣ послали шапки намѣсто фесове. Въ сѣщо-то врѣме, прѣ-стѣпленія отъ вѣской видъ ся извър-шватъ безнаказанно и безъ никакво по-видимому стараніе отъ страна на вла-сти-тъ да изнамѣрятъ прѣстѣпницы-тъ. Токорѣчи до-самъ Цариградъ, и подъ непосредственно-то вѣдомство на столи-цѣ-тъ, ся намира едно окръжіе, дѣто мѣсеци наредъ мирни-тъ Адауазарскы жители ся обира-тъ и убиватъ отъ Чер-кезы-тъ. Тѣ много пакъ ся обѣрнѣхъ къмъ Цариградъ за покровителство. По-старѣхъ ся да привлѣкѣтъ вниманіе-то на посланницы-тъ. Испратихъ и нѣкол-ци-тъ депутаты до Великия Везиръ. Той нѣмалъ врѣме да ги види, но ги отпра-тилъ до другъ нѣкой си чиновникъ, кой-то ги помолилъ да му изложатъ ине-менно като каквы преобразования тѣ мы-слятъ да сѣ нужды за държавъ-тъ! Нѣколко стотинъ войници, или даже е-динъ рѣшителенъ человекъ проведѣтъ отъ Цариградъ, можаше да възвѣрне порядѣка; но това не ся направи. Не-тима человекъ ся убили тамъ, додѣто още депутація-та бѣше тука. Разбойници върлуватъ вѣжду по странъ-тъ край Черно море, но никой не мысли да ги лови или да ги наказва. Пѣтници-тъ бы-ватъ свободни отъ опасность само кога-то сѣ придружени отъ проводницы до-ставени отъ войводы-тъ на разбойниче-скы-тъ чѣты. Нови-тъ консули въ Малж Азіи въ доношенія-та си припознаватъ едно сѣстояніе на работы-тъ, което е възмутително за человекъ да повѣрва. Обезпеченность на живота, имота, и честь-тъ на человекъ-тъ не сѣществуватъ, и вижда ся че и надежда нѣма за подобѣ-ніе. Нужды сѣ тука нѣкои други прѣ-образования, по-коренны отъ назначеніе-то на сто и шестдесетъ и шестъ новы Турцы сѣдѣи.

Единъ проектъ за финанціалны прѣ-образования тоже ся изработи, и послан-ници-тъ на Силы-тъ ся поканихъ да на-именовать едно извѣстно число лица за инспектори (надзиратели), да надзира-тъ сѣбирание-то на доходы тѣ; но това не е нѣщо ново. Царека-та Турска Банка за-нимаваше по име това положеніе много го-дины наредъ, и понѣкога приносѣше, ра-зумѣва ся, по нѣкоѣ ползѣ на Прави-тельство-то. Единъ новъ начинъ за рас-хвърляніе-то и сѣбирание-то на данѣцы-тъ, слѣдванъ подъ надзора на честны и отговорны Европейцы, бы докаралъ на Правительство-то по-гольмы доходы безъ да направи за народа данѣцы-тъ по-теж-кы; но едно коренно промѣненіе е по-вече необходимо въ расходы-тъ, нежели въ сѣбирание-то на данѣцы-тъ. Финан-ціалны-тъ преобразования трѣба да по-ченѣтъ тука, или тѣ ще бѣдѣтъ без-полезны. Настоящій-тъ Султанъ до прѣ-ди възшествіе-то си на прѣстола бѣше извѣстенъ като человекъ пестовенъ, и нѣма сѣмѣніе че нему и сега ся иска да бѣде такъвъ, но той не смѣе да ся отрече отъ прѣданія-та на минѣло-то и да живѣе като Европейскы господаръ. Додѣто съхранява настоящъ-тъ системжъ нему трѣбѣтъ пары, и тѣ трѣба да ся намѣрватъ, по личнѣ-тъ му заповѣдъ, отъ дѣ и да е.

Правительство-то е несѣстоятелно; до-ходи-тъ му не стигатъ за да ся посрѣщатъ половинна-та отъ расходы-тъ му; вой-ска-та му е въ крайнѣ нуждѣ; чинов-ники-тъ му сѣ принудени да живѣятъ съ незаконны средства; источници-тъ му сѣ заложени за години напредъ за

да ся оздравятъ заеми, за които то пла-ща подъ единъ или подъ другъ видъ по тридесетъ или по четиридесетъ на стотѣхъ лихвъ; но при вѣско туйникой не счита за сгоднѣ да обърне вниманіе-то на Султана върху възможность-тъ да на-малитъ свои-тъ расходы до едно количе-ство равно съ онова което изживява Англіиска-та Царица. До сега вѣнчкы-тъ разговоры за финанціалны прѣобра-зованія сѣ ся побуждали отъ желаніе-то да ся добѣе единъ новъ заемъ отъ Европѣ, за да ся посрѣщѣтъ настоя-щы-тъ нужды на Правительство-то. Ве-дѣжъ тѣзи мѣжнотѣ побѣдены, и вѣн-чкѣ ще ся върви както напредъ. Не е пріятельство къмъ Турцію да ѣ ся да-дѣтъ въ заемъ пары, до тогава до ко-гато Турцы-тъ Министры не бѣдѣтъ готови за истинскы преобразования, ко-п-то да захванѣтъ отъ Палата

Турци-тъ не разбира-тъ опасности-тъ, които ги окружаватъ. Тѣ виждатъ че страна-та е въ неуталожено сѣстояніе, и уѣщатъ че иматъ нуждѣ отъ пары; но злины-тъ, отъ които населенія-та ся оплакватъ, не сѣ новы. Тѣзи злины се-га сѣ по-върлы вѣлѣдствіе на войнѣ-тъ; но Турци-тъ не можѣтъ да ся обя-снятъ за що хора-та да ся не бѣдѣтъ тѣрпѣливы и въ бѣдѣщы-тъ вѣкове, как-то сѣ были въ минѣлы-тъ. Вѣнчкѣ-то си вниманіе тѣ сѣ обѣрнѣли на чу-ждестранны-тъ си отношенія, и каквото и да кажѣтъ или да направятъ, тѣ го вършатъ съ цѣль, да ся задобрятъ об-щѣ-то мнѣніе въ Европѣ. Да можѣхъ управители-тъ да ся поставятъ лице съ лице съ едно независимо, истинско Прѣд-ставително Сѣбрание, избрано отъ наро-да, тѣ быхъ мыслили по-малко за Евро-пѣ и повече за Турцію. Тѣ щѣхъ да видятъ че тѣхна-та управа е станѣла нетѣрпима, даже за Мухамеданско-то на-селеніе на държавъ-тъ. Тогава можаше да има надежда за едно добро правле-ніе и за истинскы преобразования въ фи-нанци-тъ.

РУСИЯ И АНГЛИЯ ВЪ СРѢДНЮ АЗИИ.

Новое Время, С.-Петербургъ.

Занимание-то на Кабуль отъ Бри-танскы-тъ войскы не ще може да въз-вѣрне власть-тъ на Емира надъ Хератъ, нѣто да умиротвори Туркестанскы-тъ му владѣнія. Вѣнчкы-тъ области на сѣ-верѣ отъ Хинду Кушъ сѣ прѣстанѣли да припознаватъ власть-тъ на Кабул-скыя Управитель, нѣкон отъ тѣхъ при-тязаватъ независимость, други тѣрсятъ да ся сѣединятъ съ Бохаржъ. Господарѣ-тъ на Бадакшанъ, Миръ Баба, е обя-вилъ своѣ-тъ независимость, и скло-чилъ единъ сѣюзъ, отбранителенъ и на-падательнъ, съ Ханове-тъ на Дарвазъ и Миніанскъ противу Якубъ Хана; Балхъ, Майментъ и Андохъ сѣ готови да пріе-матъ отъ Бохарж за Управитель Абдур-рахманъ Хана, и да сѣществуватъ ка-то васални на Бохаржъ. Ханства-та по-този начинъ ще ся избавятъ сѣвършен-но отъ вѣско Англіиско вліаніе и ще прѣминѣтъ подъ владѣчество-то на Ру-сіи.

Вѣстникъ, Одесса.

И Балхъ и Бадакшанъ едно врѣме сѣ плащали данъ на Бохаржъ, а само въ нынѣшны-тъ врѣмена сѣ минѣли подъ власть-тъ на Авганскы-тъ Емиры. Тѣ сега искатъ да прѣминѣтъ изново подъ власть-тъ на Бохаржъ, твърдѣ важно нѣ-що за Русіи, тѣи като е желателно

щото тя да стане господарка на сѣвер-нѣ-тъ полѣ на Хинду Кушъ. Бохарѣ е васална държава на Русіи. Ако Балхъ и Бадакшанъ пріиматъ васалство-то на Бохаржъ тѣ прѣминуватъ, въ вѣскы слу-чай, подъ владѣчество-то на Русіи. Тѣзи наредѣ безъ друго ще разсѣрди Англіи; но това малко е грыжа Ру-сіи, която е длѣжна да гледа свои-тъ си интересы въ Сѣрѣднѣ Азіи, а не инте-ресы-тъ на сѣвѣды-тъ си.

Голосъ, С. Петербургъ.

Сѣрѣдне-Азіатскы-тъ въпросъ не мо-же да ся рѣши безъ споразумѣніе нѣ-какво помежду Англіи и Русіи. Ан-глія не може, даже и да искаше, да забрави че Русіи е Сѣрѣдне-Азіатска Си-ла. Покореніе-то на Авганистанъ и при-сѣдиненіе-то на нѣкоѣ другѣ часть отъ него ще причини необходимо нѣкое про-мѣненіе въ Сѣрѣдне-Азіатскъ-тъ полити-кѣ, за което отъ Русіи ще трѣба да ся допытатъ. Англія не може да откаже че нѣи пѣамы право да ся грыжнѣтъ за безопасность-тъ на държавъ-тъ си. Нѣи-никога не смы поддѣржали завоеваніе-то на Туркестанъ, но понеже тѣзи стра-на е сега часть отъ нашъ-тъ държавъ, нѣи смы длѣжни да ѣ пазимъ отъ вѣс-ко нападеніе. Вѣско Англіиско дѣй-ствіе, което може да има за слѣд-ствіе да намалитъ вліаніе-то ни въ Сѣр-ѣднѣ Азіи трѣба силно да ся отблѣ-ва. Присѣдиненіе-то на Авганистанъ бы было едно таково дѣйствіе, и злѣ бы повредило военнѣ-тъ ни силѣ въ Сѣрѣднѣ Азіи. Едно явно споразумѣніе помежду Англіи и Русіи е най-добро средство за да ся отвѣрне една борба.

— И други Рускы вѣстници поддѣр-жатъ послѣдне-то мнѣніе, че Русіи и Англіи трѣба да ся спогодятъ поме-жду си. Тѣ малко ся занимаватъ съ въпроса, може ли или не може Англія да присѣдини Авганистанъ на Инди-скы-тъ си владѣнія, но тѣ поддѣржатъ съ вѣнчкы-тъ си силы че Англія не трѣ-ба да завоевае Авганистанъ безъ сѣгла-сіе-то на Русіи; и това е, вижда ся, твър-до-то мнѣніе на Рускыя народъ.

ИСТОЧНА РУМЕЛИЯ.

Слѣдующе-то извѣщаніе отъ единъ до-пискѣ до *Kurie d'Orient* отъ Пловдивъ.

Источна Румелия имаше вчера и за-вчера да ся произнесе за 56 прѣдставители за Областно-то Сѣбрание.

Споредъ Органическиы Уставъ, това Сѣбрание ще ся сѣставя отъ 56 члена, отъ които 36 ще бѣдѣтъ членове по из-бирание, 10 по право, каквыто сѣ ди-ректоры-тъ на правительственны-тъ отдѣ-ленія и религіозни-тъ началници, и 10 назначавани отъ Княза.

Гольма дѣятельность ся е развивала въ изборы-тъ, особенно отъ Гръцы-тъ и Турцы-тъ, които сѣ ся мѣчили да про-каратъ свои-тъ подгласницы. Отъ три-тъ народности, Българи-тъ сѣ показали най-малко распаленж ревность, не че тѣ раз-биратъ по-малко отъ другы-тъ свои-тъ длѣжности като избиратели, но защото тѣ сѣ по-многочисленни, и не сѣ имали нуждѣ да прибѣгватъ до лукавство и ухышренія.

Българи-тъ сѣ гласоподавали за Г. Т. Кесякова, а Гръцы-тъ, повечето за Дръ Владо и другы-тъ за Г. Аргиріадисъ, търговецъ въ града ни. Турци-тъ сѣ да-вали гласове-тъ си: за Халилъ Бея, ро-домъ Пловдивчанинъ; Нези бея, водитель на Турскъ-тъ свободолюбивж партіи, и чиновникъ въ Конака; и Исмаилъ Бея

консерваторъ и партизанинъ на системъ-тъ *явашъ, явашъ!*

Нашъ-тъ градъ имаше да избере само единъ прѣдставитель и въ минутъ-тъ когато ни пишъ слѣдствие-то на този изборъ още не е извѣстно.

Между това Гръци-тъ и Турци-тъ ся отличаватъ съ свои-тъ нередовности. Увѣряватъ че единъ Гръцки священникъ грабилъ изъ рѣцѣ-тъ на Българи-тъ отъ прѣдградя-та, като си мислилъ че тѣ имѣтъ едно опрѣдѣлено понятие за гласоподаване-то, гласоподателны-тъ имъ книжки, и съ едно увѣщателно словце спущалъ въ рѣцѣ-тъ имъ други книжки за нѣкого отъ панеленски-тъ подгласници. Този священникъ, казватъ, е задрѣнъ въ тъмницѣ

— Дописникъ-тъ споменува и за други Гръцки хитрости и дяволин, които сж не по-малко смѣшны и безчестны и които тоже излѣзли на видѣло, но ний не сметохмы за нужно да си наложимъ труда да ги приведемъ тука. На сжщъ-тъ вѣстникъ пишѣтъ отъ Пловдивъ отъ 11-й Октомврий:

Слѣдствие-то на изборы-тъ въ Пловдивъ е познато. Българскы-тъ подгласникъ Г. Кесяковъ ся избралъ съ пълно вышегласіе; той е добылъ 2343 гласа. Турскы-тъ подгласникъ Халимъ Бей излѣзе почтенно отъ борбѣ-тъ съ 1659 гласа. Гръкоманинъ-тъ Г. Владо е ималъ 512, а другъ единъ Гръцки подгласникъ, Г. Аргиріадисъ, комуто око-то е на директорскыя постъ за Правосудіе-то, не е ималъ повече отъ единъ гласъ. Избирателны-тъ дѣйствія ся попроточихъ, защото трѣбаше да ся запознае общолюдіе-то съ начинъ-тъ за гласуване.

Повече отъ 800 Българи избиратели не сж гласоподавали, защото тѣ излѣзли вѣнъ отъ избирателны-тъ събрания въ Гръцки-тъ церкви, дѣто много злоупотрѣбенія сж станѣли. Не вреди, побѣда-та е свършена, и сега ще може да ся отговори на онѣзи които ся прѣпирали че Пловдивъ е градъ населенъ отъ Гръцы.

Избори-тъ отъ Станимакъ сж ся унищожили по заповѣди на Главныя Управитель по причинъ на въоружено то принужденіе, съ което Гръцки-тъ палика-рета на онова мѣсто сж принуждавали Турцы-тъ и Българскы-тъ избиратели. Така, избраніе-то на Д-ръ Антоніадесъ ся е отхвърлило, и вѣрно е че ще ся приеме избраніе-то на Турскыя подгласникъ, за когото Българи-тъ венчки сж гласували. Сега вече е познато слѣдствие-то на изборы-тъ по други-тъ мѣста на странъ-тъ. Съ исключеніе на трима или четворица Турцы и на единъ двама Гръцы, всички-тъ прѣдставители ще бѣдѣтъ Българи. Каква ужасна измама за дипломаты-тъ, които ся прѣпирали че нѣмало Българи отсамъ Балкана!

Гръци-тъ сж на върхъ-тъ на отчаяніе-то. Никога Филиппуполисъ не бѣше изрыгналъ толкова лѣжи колкото въ вчерашныя си брой.

РАЗНЫ НОВИНЫ.

Единъ нашъ Американскы пріятель, който наскоро е обходилъ Источнъ Румелиѣ и видѣлъ е съ очн-тъ си що ся върши въ странъ-тъ, пише ни относительно прѣсканы-тъ отъ нѣкон вѣстни-цы слухове за свирепства и варварства нѣкаквы си сторены на Турцы отъ Българи. Пріятель-тъ ни е посѣтилъ повечето главны градове въ Источнъ Румелиѣ, като Пловдивъ, Пазарджикъ, Ям-

болъ, Сливенъ, Старъ Загоръ, Кѣзанлъкъ и проч., и всѣгда дѣто отишълъ той видѣлъ и ся увѣрилъ че Българи и Турцы живуватъ и ся поминуватъ твърдѣ добръ. Даже въ Старъ Загоръ Турцы-тъ живѣятъ спокойно, безъ да има нѣкой да имъ досажда. Пріятель-тъ ни ся чуди и не може да ся начуди, отъ дѣ мѣстны-тъ Англіискы вѣстникъ нами-ра свои-тъ вѣрлы-некыпѣлы повинны относительно положеніе-то въ Источнъ Румелиѣ, като нищо въ това положеніе не оправдава доношенія-та му.

Споредъ единъ телеграмъ отъ С. Петербургъ, отъ 13-й Окт., Князь Александръ попросилъ отъ Русскы съдѣйствіе-то и при Портъ-тъ, за да ся приеме и единъ Българскы Комисаринъ въ граничителъ-тъ Комисіѣ, която ще ся събере въ Силистрѣ. По поводъ на това Руско-то Правителство е дало наставленія Князу Лобанову да прѣдстави на Портъ-тъ, че тѣй като на Руманиѣ е позволено да ся прѣдставителствува въ Комисіѣ-тъ отъ свой Комисаринъ, то нѣма причина да ся отрича това право на Българіѣ. Подобны наставленія сж ся пратили и на Рускыя посланникъ въ Лондонъ, за да ся подкрѣпи и тамъ праведность-тъ на това исканіе.

Отъ избрани-тъ за прѣдставители въ Областно-то Събрание на Источнъ Румелиѣ сега вече сж извѣстны слѣдующи-тъ: Г. Г. Т. Искровъ (Пловдивъ); Г. Консуловъ (Пазарджикъ); Д-ръ Янколовъ (Хисаръ-Киселере); Д-ръ Странскый (Сърпина Гора); Д-ръ Хакановъ (Черпанъ); П. Димитровъ (Сливенъ); К. Величковъ (Даробаеъ, Карнобатъ, и Конривница); Ив. Ев. Гешовъ (Карлово, Ямболъ, и Евджалери); Ив. Ст. Гешовъ (Хасково); Ив. П. Герджиковъ (Куручешме); Попъ Георгій Тилевъ (Ихтиманъ); Д. Стамбуловъ (Овчій Хълмъ); К. Калчовъ (Изворъ); Д. Юрковъ (Пелцера); Д-ръ Мачевъ (Нангюринце); Топракиевъ (Бургасъ); Воденчаровъ (Айтосъ); Тиневъ (Котель); Наумовъ и Салабашовъ (Стара Загора); Д-ръ Стамболскый и Д. Паназоглу (Кѣзанлъкъ); Д-ръ Планинскый (Нова Загора). Казва ся че за прѣдставитель на Българскъ-тъ Протестанскъ Общинъ ся избралъ Пастыръ Бояджиевъ отъ Ямболъ.

Телеграфиратъ отъ Тырново на в. *Българинъ*, че отъ 716 избиратели, за депутаты ся избрали: Каравеловъ съ 502 гласа и Славейковъ съ 457.

Прочитами въ *Марицѣ*:

Научаваме ся че Г. Андрей С. Цановъ, съчинитель-тъ на съчиненіе-то *България въ Источнъ Въпросъ*, което ся обнародва най-напрѣдъ въ нашъ вѣстникъ, былъ избранъ отъ Разградъ за прѣдставитель въ Народно-то Събрание въ Княжество-то. Г. Цановъ, който е свършилъ науки-тъ си въ Америкъ, исповѣда отъ давна протестанство-то, и избраніе-то му отъ едно мѣсто, въ което не сжществува въ почти протестанти, доказва още веднѣжъ свършени-тъ вѣротърпимостъ на Българи-тъ.

Отъ слѣдующе-то Българи-тъ ще видятъ какво пишѣтъ неприятели-тъ имъ за тѣхъ:

Едно частно писмо отъ Пловдивъ, пише мѣстны-тъ Англіискы вѣстникъ, казва че "нищо отъ онова което до сега ся е обнародвало относительно срамотно-то поведение на Българи-тъ прѣзъ врѣме-то

на изборы-тъ, не е доста силно да даде едно понятие за низостны-тъ средства които тѣзи хора сж употребили за да обърнатъ изборы-тъ на свои ползъ. Тамъ дѣто Турцы-тъ не сж могли да ся подмамятъ или измамятъ да гласуватъ за Българскы подгласници, тѣ сж были принуждавани. Въ Т. Пазарджикъ на Турцы-тъ ся дало да повѣрватъ че всѣка община ще ся прѣдставителствува отъ свой особенъ прѣдставитель, и за това измамени-тъ Турцы гласували за *шестнадесетъ* разны подгласници, така щото численно-то имъ болшинство е было подѣлено на толкова си меншества. Въ околѣ-тъ Рупчускъ, дѣто Турекото население е по-многочисленно отъ Българско-то, на Турцы-тъ ся казало когато тѣмъ были прѣдставени избирателны-тъ листове, че тѣзи листове сж назначени за военны наборы, и мѣжъ тридесетогодишны ся записвали за малолѣтны, и по този начинъ изгубили право-то си да гласуватъ. Тѣзи свѣдѣнія, които сж отъ вѣренъ источникъ, откриватъ нѣща които напълно потвърждаватъ мѣрло-то съ което този вѣстникъ е прѣтегилъ Българско-то понятие за свободъ-тъ, сир. че единичка-та свобода коікто Българинъ-тъ разбира е свобода-та да обезпавдава съсѣда си.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКЫ ДЕПЕШЫ.

Букурещъ, 12 Окт. — Высящи-тъ прѣговори за сключване-то на единъ търговскы договоръ помежду Руманиѣ и Турціѣ сж ся отерочили на догодина.

Букурещъ, 13 Окт. — Единъ новъ законъ, съгласенъ съ промѣненіе-то което ся направилъ въ Руманскъ-тъ конституціѣ, ся издаде. Подложилъ ся на одобреніе-то на Сената листъ-тъ съ имена-та на онѣзи Руманскы Евреи, които сж служили въ войскъ-тъ прѣзъ послѣдны-тъ войнѣ и които добыватъ за това права на Руманско гражданство.

Белградъ, 13 Окт. — Слухове-тъ че България и Сърбія влѣзли ужъ въ прѣговори за единъ нападателенъ и отбранителенъ съюзъ ся опровергаватъ.

Лондонъ, 13 Окт. — Едно голѣмо заявленіе отъ либерали-тъ партіѣ станѣло снощи въ Манчестеръ. Лордъ Хардингтонъ, водитель-тъ на либерали-тъ партіѣ въ Камаръ-тъ на Прѣдставители-тъ, изрекълъ едно слово, и живо критикувалъ политикъ-тъ на Правителство-то. Той забѣлжилъ, обаче, че ако либерална-та партія улови юзды-тъ на управление-то, тя не ще напустне съвѣсъмъ Бикънсфилдовъ-тъ политикъ, но ще уважава международны-тъ задѣлженія на прѣдшественицы-тъ си, и ще покровителства слабы-тъ отъ силны-тъ.

Лондонъ, 15 Окт. — *Стандардъ* обнародва днесъ единъ телеграмъ отъ Вѣнъ, споредъ който единъ нападателенъ и отбранителенъ съюзъ ся сключилъ тѣзи дни помежду Сърбіѣ и Чернъ Горъ. *Стандардъ* увѣрява че този съюзъ ся тѣкмялъ вече отъ когато Австріѣ-тъ влѣзли въ Новый Пазаръ, но сега дѣйствително ся сключилъ по причинъ на застрашително-то настроеніе на Албанцы-тъ.

Парижъ, 15 Окт. — Дописникъ-тъ на в. *Солейлъ*, който ималъ неотдавна едно свѣжданіе съ Копута, извѣстява че той ся сръщилъ по-послѣ и съ трима Италіянскы държавны мѣжъ, които ся произнесли въ ползъ на едно споразумѣніе помежду Латины-тъ и Славяны-

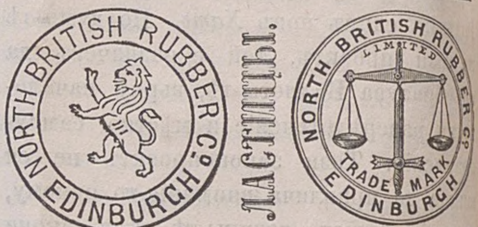
тъ, като прѣвѣсь сръщю Австро-Германскыя съюзъ.

Лондонъ, 15 Окт. — Отъ Кейпъ-Таунъ извѣстяватъ за едно възстаніе отъ странъ на Трансвалекы-тъ Боерцы, които протестиратъ противъ присѣдиненіе-то, и желаютъ да имъ ся повѣрне тѣхъ-на-та независимость. Британскы-тъ войскы тѣтъкъ ще ся подкрѣпятъ.

Лондонъ, 15 Окт. — Телеграфиратъ отъ Симла, че укрѣпены-тъ отъ Англичаны-тъ станъ въ прохода Шутгарданъ ся нападнѣлъ отъ планинскы-тъ Монголы. Слѣдъ едно крвопролитно сраженіе, Британскы-тъ войскы ся отбранили.

Лондонъ, 15 Окт. — Петима высоки Авганскы чиновники сж были обѣсены въ Кабулъ, слѣдъ като ся доказало чѣтъ сж имали участіе въ убиваніе-то на чиновники-тъ отъ Британско-то посолство.

Лондонъ, 16 Окт. — Заповѣдало ся на Англіискъ-тъ ескадръ въ Малтъ, поъ началство-то на Адмиралъ Хорби, да отидува за Истокъ на 24-й Октомврий.

ИЗВѢСТІЕ.

НАЙ-ДОБРИ ЛАСТИЦЫ.

Най-добри ластицы сж онѣзи които ся правятъ отъ СЪВЕРНЪ-ТЪ БРИТАНСКЪ КОМПАНИИ въ ЕДИНБУРГЪ. Прѣвѣходство-то на тѣзи ластицы добръ познато въ Цариградъ, и защото хора-та тѣхъ прѣдпочитатъ повече отъ други, нѣкон безчестны фабриканты ся ся принудили да подражаватъ търговскыя бѣлѣгъ на тѣзи компанії, които бѣлѣгъ е единъ Лъвъ, въсправенъ въ задни-тъ си крака.

Единъ чифтъ ластицы направлены отъ тѣзи компанії траятъ повече отъ двѣ чифта съ лѣжовныя бѣлѣгъ.

За това ся извѣстява публика-та да внимава когато купува ластицы да търсятъ на тѣхъ печатанъ думъ-тъ *Edinburgh* подъ Лъвъ-тъ, и вѣтрѣ въ всякой листикъ по едны кѣпѣны, безъ които бѣлѣзи ластицы-тъ, явно, не сж направени отъ тѣзи компанії.

Ластицы-тъ отъ фабрикъ-тъ на тѣзи компанії ся намратъ за продажъ въ Галатѣ при Діамандисъ Георгіадисъ № 5, Голѣма-та улица на Каракіѣ въ Стамбулъ при Н. Стаматіадисъ, Суттанъ Хамамъ № 68, Камондо Хамама и на дюзинны при Г. Гаджролъ, Американъ Ханъ.

Текуща-та цѣна на пары-тъ.

Отъ 100 гроша Т. лира.

	Гр.	Гр.
Меджидіе ..	106. 12	Рускы полъ 8.
Бешликъ ..	117. —	Наполеонъ 87.
Бакжръ ...	400. —	Кремиць .. 51.
Кайме ново	748. —	Англ. лира 109.

Консолиде гр. 12. 1/2
Акціи на Румел. желѣзницѣ фр. 42. 1/2
17 Октомврий 1879.

Издава ся отъ Американско-то Евангелистическо Общество.

Редакторъ Т. Л. Байнгтонъ.
Въ Америкъ-Ханъ.

Въ Печатницѣ-тъ на А. Х. Бояджиянъ.